

[Kirsten Andersen]

bemærkningerne, og det var samtidig opfyldelsen af et løfte, som kirkeministeren gav sidste år i forbindelse med behandlingen af det af de radikale fremsatte forslag til ændring af den nuværende lov.

Den væsentligste nyskabelse i det foreliggende lovforslag er den foreslåede decentralisering af valgproceduren. Ved at henlægge denne til vedkommende stiftsøvrighed følges den linje op, der sidste år blev indledt ved, at selve bispevielsen blev lagt ud til vedkommende stifts domkirke. Med dette forslag gøres proceduren i forbindelse med besættelsen af en ledig bispestilling til et egentligt stiftsanliggende. Da det er i stiftet, beghenheden har den store interesse og betydning, kan forslaget kun hilse velkomment.

Ændringen i forslaget, hvorefter antallet af stillere skal være mindst 75 og højst 150, indebærer to fordele i forhold til den nugældende lov: dels er det en administrativ lettelse, dels undgår man den situation, at en kandidat gennem et stort antal stillere på forhånd kan betragtes som valgt, hvorved selve valghandlingen kan forekomme formålsløs.

Endelig forekommer det rimeligt, at kravet til, i hvilke tilfælde ministeren skal indstille en kandidat til udnævnelse, ændres. I dag kræves $\frac{2}{3}$ af stemmerne, ifølge forslaget kræves halvdelen. For et absolut flertal må alle bøje sig. Opnås halvdelen af stemmerne ikke, er det rigtigt fortsat at bibeholde ministerens valgfrihed med hensyn til udnævnelse, en valgfrihed, ministeren kan udøve ved både præste- og provsteudnævnelser.

Da forslaget er udarbejdet af et udvalg, hvori der har siddet repræsentanter for de i bispevalget interesserede parter, nemlig biskopperne, præsteforeningen og menighedsrådsforeningen, og da forslaget i det hele forekommer rimeligt, kan jeg tilsige lovforslaget socialdemokratiets fulde støtte.

Sønderby (V):

Forslaget til lov om udnævnelse af biskopper og stiftsbåndsløsning er på mange måder et godt forslag, og det kan også kun være rimeligt at foretage en ajourføring, når der ikke har været ændringer i loven siden 1950. Som før sagt har et udvalg arbejdet med spørgsmålet i et års tid og er kommet med dette forslag.

Venstre kan tilslutte sig forslaget om en decentralisering af valgproceduren, idet vi

finder det rigtigt, at valgproceduren flyttes fra kirkeministeriet til et valgudvalg på 3 medlemmer valgt blandt stiftets provstiudvalg, men vi synes, at provstiudvalgets medlemmer også skulle have muligheder for at vælge dem, som det er foreslået af et mindretal i det udvalg, der har udformet forslaget.

Vi finder det betænkeligt, at ministeren ifølge lovforslaget selv skal fastsætte regler for valg af valgudvalget og fastsætte, hvilke opgaver udvalget skal varetage.

Vi finder forslaget om at indføre en minimumsgrænse på 75 og en maksimumsgrænse på 150 stillere udmærket. Som det blev sagt, er der undertiden en konkurrence om at få flest muligt stillere, og det kan resultere i, at mange ved deres underskrift egentlig har bundet sig inden stemmeafgivningen.

Det at lægge valgansvaret ud til menighedsrådets provstiudvalg synes vi er rigtigt, men vi vil gerne have præciseret noget mere nøjagtigt i loven, hvilke regler der gælder, både med hensyn til stemmeafgivningen og hvem der kan deltage. Vi mener, at det ved ethvert valg klart skal tilkendegives, hvem der er valgt. Med den nye interesse og dermed flere kandidater vil det derfor være værdifuldt med en mere markant flertalstilkendegivelse. Det må i den forbindelse overvejes, om man skal bruge en prioriterings- eller en omvalgsprocedure for at få valgt den rigtige person.

Med disse bemærkninger kan jeg give venstres tilslutning til lovforslaget, som er en forbedring, og vi vil i udvalget følge den decentraliseringstendens, som ministeren lægger op til, og vil undersøge, om nogle af bemyndigelserne til ministeren kan afløses af mere konkrete forslag. Vi vil give lovforslaget en saglig og velvillig udvalgsbehandling.

Burgdorf (KF):

Det sker jo med visse mellemrum, at vi skal have valgt biskopper her i landet. Somme tider kommer de i serier, men almindeligvis er det enkeltvis; der er da heller ikke så mange af slagsen. Den valgmetode, som vi nu har brugt i mange år, og som vi skal fastsætte med, er jo egentlig en valgmandsmetode. Jeg har ikke noget imod den, men det er nogle valgte medlemmer af menighedsrådene, som kommer til at bestemme, hvem der skal være biskopper. Jeg kan bare beklage, at dette udmærkede lovforslag ikke er kommet